

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 14.7.2006
KOM(2006) 409 endelig

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET

Bidrag til EU's holdning til FN-dialogen på højt niveau om international migration og udvikling

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET

Bidrag til EU's holdning til FN-dialogen på højt niveau om international migration og udvikling

1. INDLEDNING

Der har i de senere år været tiltagende opmærksomhed omkring den internationale migration, dens forvaltning og dens indvirkning på den økonomiske og samfundsmæssige udvikling, både i migranternes oprindelseslande og de lande, hvor de er bosiddende – ikke mindst på baggrund af demografiske ændringer, aldrende samfund og mangel på kompetencer i den industrialiserede verden på den ene side og en stor befolkningstilvækst kombineret med et ofte utilstrækkeligt jobskabelsespotentiale, ringe karriereudsigter og vedvarende høj arbejdsløshed i udviklingslandene på den anden side.

Hertil kommer, at konsekvenserne af migrationen for migranterne selv, deres rettigheder og deres trivsel også optager det internationale samfund meget. Det afspejles på FN-plan: international migration og dens sammenhæng med udvikling var et af de vigtigste spørgsmål, der blev taget op på Cairo-konferencen i 1994 om befolkninger og udvikling, og efter denne konference er dette emne blevet taget op ved forskellige lejligheder i FN-regi, navnlig i Det Økonomiske og Sociale Råd.

International migration er et af mange udtryk for tendensen til stadigt større globalisering. Den Europæiske Union er på den baggrund besluttet på gradvist at fastlægge en EU-politik for immigration og asyl, eftersom fælles udfordringer kræver fælles foranstaltninger. Da Amsterdam-traktaten trådte i kraft den 1. maj 1999, blev immigrationspolitikken underlagt EU's regler for beslutningstagning. Tammerfors-programmet, der blev vedtaget af Det Europæiske Råd i 1999¹, markerede i den forbindelse starten på fastlæggelsen af en fælles EU-politik for immigration og asyl. Fem år senere – i november 2004 – blev der med Haag-programmet² gjort status over hidtidige positive resultater og mangler i forbindelse med etableringen af et ambitiøst arbejdsprogram for de efterfølgende fem år. Gennemførelsen af Haag-programmet er nu godt i gang.

EU er en vigtig aktør i den globale debat om international migration, ikke mindst fordi den eksterne dimension indtager en væsentlig plads i EU's immigrationspolitik. Europa-Kommissionen, som repræsenterer EU, har på den baggrund indledt en omfattende dialog om migrationsrelaterede spørgsmål med en lang række tredjelande og regionale organisationer, bl.a. om sammenhængen mellem international migration og udvikling, bekæmpelse af illegal immigration og menneskehandel og styrkelse af beskyttelsen af asylsøgere og flygtninge. Der vil inden for den nærmeste fremtid blive etableret flere dialoger af denne type. Den Europæiske Union yder herudover finansiell bistand til en række tredjelande, der skal sætte dem i stand til bedre at forvalte international migration, navnlig inden for rammerne af

¹ Formandskabets konklusioner, Det Europæiske Råd, Tammerfors, 15. og 16. oktober 1999.

² Formandskabets konklusioner, Det Europæiske Råd, Bruxelles, den 4. og 5. november 2004.

AENEAS-finansieringsprogrammet³, og den samarbejder med de pågældende lande om at integrere migrationsspørgsmålene i sine geografiske udviklings- og samarbejdsprogrammer, herunder ved at tage fat på de årsager, der ligger til grund for emigration, navnlig gennem et eksternt program for menneskelig og social udvikling⁴. En succesfuld gennemførelse af disse og lignende initiativer finder sted i tæt samarbejde med medlemsstaterne, for kun gennem samarbejde og ved at forene ressourcerne er det muligt at opnå konkrete resultater.

EU tilstræber at sikre, at de grundlæggende rettigheder for migranter og flygtninge respekteres, og at migranterne i værtslandene er i stand til at nyde godt af en gensidig tilpasnings- og integrationsproces. EU støtter fuld gennemførelse af FN-konventionerne vedrørende bekæmpelse af alle former for intolerance, fremme af kulturel mangfoldighed i samfundene og mere generelt alle FN-initiativer, der tager sigte på at fremme menneskerettigheder gennem bevidstgørelse om gensidig respekt og forståelse mellem civilisationerne.

Kommissionen giver på EU's vegne udtryk for tilfredshed med FN's generalforsamlings beslutning om at organisere en dialog på højt niveau om international migration og udvikling den 14. og 15. september 2006 i forbindelse med FN's 61. samling. På baggrund af den stadig mere omfattende internationale migration mener Kommissionen, at dette initiativ kommer på et yderst belejligt tidspunkt. Kommissionen ønsker med dette dokument at dele sine erfaringer om disse emner og fremsætte nogle forslag inden for rammerne af dialogen på højt niveau⁵.

2. VIGTIGE SPØRGSMÅL, DER SKAL TAGES OP

EU ønsker at tage en række spørgsmål op på grundlag af de dokumenter, der er udarbejdet af FN's generalsekretariat⁶, og de hidtidige indledende drøftelser. De fleste af disse spørgsmål er også behandlet i rapporten fra den globale Kommission om International Migration⁷. Denne rapport indeholder flere nyttige anbefalinger, som udgør et positivt bidrag til drøftelserne inden for rammerne af dialogen på højt niveau, f.eks. om arbejdskraftmigration, sammenhængen mellem international migration og udvikling, integration og spørgsmålet om, hvordan man kan løse de problemer, som den illegale migration afføder. Asylspørgsmål, som ikke indtager en vigtig plads i dialogen på højt niveau, tages ikke op her. EU tillægger imidlertid disse spørgsmål stor betydning og er ved at fastlægge en generel politik til løsning af problemerne i forbindelse hermed.

2.1. Partnerskaber med henblik på at sikre ansvarsdeling

Efter EU's opfattelse er forvaltningen af migrationen et fælles ansvar for oprindelseslandene, transitlandene og værtslandene. Dette er så meget desto mere vigtigt som det bliver stadig mere vanskeligt at skelne mellem disse tre kategorier af lande. En deling af ansvaret kræver

³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 491/2004 af 10. marts 2004 om et program for finansiel og teknisk bistand til tredjelande på migrations- og asylområdet (AENEAS).

⁴ Investering i personer: Meddelelse om det tematiske program for menneskelig og social udvikling og de finansielle overslag for 2007-2013, KOM(2006) 18 endelig af 25. januar 2006.

⁵ Denne meddelelse omhandler generelt ikke EU-politikker vedrørende intern EU-migration, som EU ikke betragter som international migration.

⁶ Navnlig FN-generalsekretariatets rapport "International Migration and Development" fra 18. maj 2006 (dok. nr. A/60/871).

⁷ "Migration in an interconnected world: new directions for action", rapport fra den Globale Kommission om International Migration, oktober 2005.

øget samarbejde mellem landene for at opnå bedre forvaltning af migrationen under hensyn til alle de berørte landes interesser og problemer. Kommissionen mener, at sådanne mekanismer kan sikre fleksible, ikke-bindende rammer, som gør det muligt at finde løsninger på fælles interesseområder gående lige fra bekæmpelse af menneskehandel til forbedret kanalisering af migranternes pengeoverførsler og fremme af indvandring af veluddannet arbejdskraft (*brain gain*) og udvandring og tilbagevandring (*brain circulation*) af veluddannet arbejdskraft.

EU har inden for rammerne af sine bredere samarbejdsaftaler etableret en dialog om migrationsrelaterede spørgsmål med forskellige lande og regioner i verden. EU's naboskabspolitik, som omfatter lande i Østeuropa og landene omkring det sydlige og østlige Middelhav, er et godt eksempel, og der er andre dialogtiltag i gang med partnere i Afrika, Asien, Latinamerika og Vestindien⁸. En sådan dialog dækker typisk en bred række af emner, herunder f.eks. sammenhængen mellem international migration og udvikling, integration og behandling af migranter i værtslandene, økonomisk migration, bekæmpelse af illegal migration og menneskehandel, situationen for asylsøgere og flygtninge, flygtningesituationens indvirkning på udviklingen og mere generelt, en fælles indsats for at sikre en bedre forvaltning af den økonomiske migration. Dialogen kan også føre til, at der ydes EU-bistand gennem tematiske og landespecifikke programmer med henblik på at hjælpe partnerlandene med at opbygge deres kapacitet til at sikre bedre forvaltning af migrationsstrømmene og optimere de positive forbindelser mellem international migration og udvikling.

Kapacitetsopbygning er med til at støtte denne politiske dialog. Tredjelandene er nødt til at opstille fælles mål og fastlægge fælles arbejdsprocedurer for de forskellige berørte nationale administrationer og alle berørte parter, herunder civilsamfundet, for at kunne tackle problemerne omkring migration. De kan bistås i denne proces, som kan medføre, at der fastlægges nationale migrationsstrategier og handlingsplaner med en klar tidsramme og tilhørende budgetmæssig planlægning.

Den øjeblikkelige prioritet for EU er at samarbejde med afrikanske lande og regionale organisationer. Det Europæiske Råds konklusioner fra december 2005 omfattede en liste over prioriterede foranstaltninger, der skal gennemføres i løbet af 2006 for at styrke dialog og samarbejde mellem EU og Afrika om en lang række migrationsspørgsmål⁹. Et specifikt initiativ i denne forbindelse er at bringe oprindelseslandene, transitlandene og værtslandene sammen, navnlig dem, der ligger på en given "migrationsrute", for at løse problemerne i forbindelse med migration.

2.2. Forvaltning af økonomisk migration i oprindelseslandenes og værtslandenes fælles interesse

Forvaltning af økonomisk migration er tæt forbundet med debatten om styring af synergier mellem international migration og udvikling. Mens den økonomiske migration, hvis den forvaltes godt, er til fordel for de enkelte migranter og værtslandene, kan den også yde et positivt bidrag til oprindelseslandenes udvikling - på kort sigt gennem migranternes pengeoverførsler og på mellemlang eller lang sigt gennem forbedring af kompetencer, erfaringer og det samfundsmæssige kendskab (*social capital*), som migranterne opnår i

⁸ Sideløbende er der dog også iværksat en dialog udelukkende med AVS-landene (lande i Afrika, Vestindien og Stillehavet).

⁹ Samlet migrationsstrategi: Prioriterede aktioner med fokus på Afrika og Middelhavsområdet, Formandskabets konklusioner, Bruxelles den 15. og 16. december 2005.

værtslandene. Det kan ske på mange forskellige måder, herunder gennem frivillig tilbagevenden til oprindelseslandet. Definitiv tilbagevenden til oprindelseslandet er imidlertid ikke altid en attraktiv mulighed for migranterne, heraf den nuværende interesse for begrebet *cirkulerende migration* med henblik på at få ”hjerneerne til at cirkulere”. En sådan migration kan antage flere forskellige former, lige fra ordninger for midlertidig eller sæsonbetinget migration til midlertidig eller virtuel migration, herunder f.eks. dem, der forvaltes af organisationer som Den Internationale Organisation for Migration (IOM) og FN's Udviklingsprogram (UNDP), som EU og visse af medlemsstaterne allerede bidrager aktivt til.

Kommissionen har i sin meddelelse om migration og udvikling¹⁰ og i sin politikplan for lovlig migration¹¹ fastlagt retningslinjer for, hvordan man kan lette frivillig tilbagevenden til oprindelseslandet og fremme cirkulerende migration. Sidstnævnte dokument, som redegør for Kommissionens arbejdsplan for de kommende år på områder af betydning for lovlig migration, omhandler også andre retningslinjer, der kan være af interesse for oprindelseslandene, f.eks. lettere tilgængelig information om mulighederne og betingelserne for legal beskæftigelse i EU og muligheden for at kunne yde bistand til institutioner, der kan uddanne potentielle migranter i oprindelseslandene, således at de tilpasses EU-medlemsstaternes arbejdskraftbehov. En definition af klare og veldefinerede indrejseprocedurer for arbejdssøgende migranter burde desuden kunne bidrage til at sikre en bedre forvaltning af migrationsstrømmene i alle de berørte parter interesse.

I visse tilfælde kan den økonomiske migration til de udviklede lande imidlertid medføre problemer for oprindelseslandene ved at skabe flaskehalsproblemer, hvad angår menneskelige ressourcer, i visse sektorer eller erhverv. Kommissionen er begyndt at se på mulige løsninger, navnlig mekanismer til styring af ansættelse og fremme af etisk ansættelsespraksis, overvågningsmekanismer og støtte til partnerskaber mellem institutioner i EU-medlemsstaterne og i udviklingslandene. Den har fremlagt mere specifikke forslag angående sundhedssektoren i en særlig meddelelse¹². Hertil kommer, at problemerne med hjerneflugt og med at afhjælpe konsekvenserne af kompetencetab bliver et af de vigtigste områder i dialogen om migrationsrelaterede spørgsmål, som EU er ved at etablere med Den Afrikanske Union og individuelt med flere afrikanske lande på grundlag af artikel 13 i Cotonou-aftalen.

Den økonomiske migration er også en syd-syd-realitet, således som det ofte er tilfældet mellem udviklingslande, navnlig inden for rammerne af regionale integrationsinitiativer, som EU yder aktiv støtte til. Selv om en sådan migration kan medføre betydelige fordele, rejser den også spørgsmål om den administrative kapacitet i udviklingslande, som skal styrkes gennem passende bistand.

Direkte relaterede aktiviteter omfatter en fælles indsats for at styrke globaliseringens sociale dimension, for at tage behørigt hensyn til og afhjælpe beskæftigelsesmæssige og sociale konsekvenser af handelspolitikker og markedsliberalisering og for at fremme anstændigt arbejde som et overordnet mål¹³.

¹⁰ ”Migration og udvikling: nogle konkrete retningslinjer”, KOM(2005) 390 endelig af 1. september 2005.

¹¹ ”Politikplan om lovlig migration”, KOM(2005) 669 endelig af 21. december 2005.

¹² ”EU Strategy for Action on the Crisis in Human Resources for Health in Developing Countries”, KOM (2005) 642 endelig af 12. december 2005.

¹³ ”The Social Dimension of Globalisation - the EU's policy contribution on extending the benefits to all” - *Kommissionsmeddelelse vedtaget den 18. maj 2004 KOM(2004) 383; Meddelelsen ”Promoting decent work for all: The EU contribution to the implementation of the decent work agenda in the world”* (KOM(2006) 249) og bilaget hertil (SEK(2006) 643) begge dateret den 24. maj 2006.

2.3. Integrering af tredjelandstatsborgere

Effektive integrationspolitikker er nødvendige for at sikre, at migrationen er til fordel for både værtslandene og migranterne selv. Eftersom flere og flere lande i verden bliver værtslande, mener Kommissionen, at der er grund til at tilskynde til udveksling af erfaringer om integrationsfremmende politikker.

Den Europæiske Union og dens medlemsstater har fastlagt globale politikker for integrering af migranter. Rådet har opstillet en række principper¹⁴, som Kommissionen har arbejdet videre med¹⁵. Kommissionen har også offentliggjort en håndbog om integration stilet til de politisk ansvarlige og til dem, der i praksis skal sikre integration¹⁶. Det er hensigten at offentliggøre en ny udgave af denne publikation ved udgangen af 2006.

Hertil kommer, at flere EU-lovgivningsforanstaltninger, som for nylig er trådt i kraft, vil bidrage til bedre integrering af migranter, herunder direktiverne om tredjelandstatsborgeres status som fastboende udlænding¹⁷ og om familiesammenføring¹⁸. EU-lovgivningen om diskrimination¹⁹ har desuden direkte relevans. Især reglerne om racemæssig og etnisk diskrimination dækker en lang række områder, hvor der kan forekomme uretfærdig behandling af migranter, herunder med hensyn til adgang til arbejde, arbejdsvilkår, løn og rettigheder i forbindelse med et job, adgang til uddannelse, til varer og tjenesteydelser, social sikring og sundhedspleje.

Integrationspolitikker, herunder vedrørende rettigheder og behandling af tredjelandstatsborgere, er allerede genstand for jævnlige drøftelser mellem EU og flere tredjelande inden for rammerne af en bredere dialog om migrationsrelaterede spørgsmål. EU er imidlertid parat til at dele sine erfaringer og praksis på dette område med andre interesserede lande og i internationale forummer.

2.4. Bekæmpelse af illegal migration og menneskehandel under fuld overholdelse af de grundlæggende rettigheder

Det er et vigtigt træk ved EU's immigrationspolitik, at der skelnes mellem legal og illegal migration. Det er i forbindelse med forvaltningen af migrationen nødvendigt at bekæmpe alle former for illegal migration.

Der er siden 2001 blevet fastlagt en global fremgangsmåde, som omfatter alle led i migrationskæden, herunder samarbejde med oprindelseslandene og transitlandene, grænsekontrol, foranstaltninger truffet efter illegal indrejse og en politik for tilbagetagelse og tilbagevenden. Denne fremgangsmåde er beskrevet i flere meddelelser og handlingsplaner vedrørende illegal immigration, integreret grænseforvaltning og en politik for tilbagevenden.

¹⁴ Fælles grundlæggende principper for integration vedtaget af RIA-Rådet den 19. november 2004.

¹⁵ ”En fælles dagsorden for integration: En ramme for integration af tredjelandstatsborgere i Den Europæiske Union”, KOM(2005) 389 endelig af 1. september 2005.

¹⁶ Europa-Kommissionen, november 2004.

http://europa.eu.int/comm/justice_home/doc_centre/immigration/integration/doc_immigration_integration_en.htm

¹⁷ Rådets direktiv 2003/109/EF af 25. november 2003.

¹⁸ Rådets direktiv 2003/86/EF af 22. september 2003.

¹⁹ Rådets direktiv 2000/43/EF af 29. juni 2000 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle uanset race eller etnisk oprindelse og Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle bestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv.

En effektiv politik til begrænsning af den illegale immigration kræver en blandet strategi omfattende foranstaltninger, der på den ene side skal sikre yderligere harmonisering af medlemsstaternes lovgivning og øget operativt samarbejde og på den anden side omfatte passende politikker og incitamenter til at fremme økonomisk vækst og jobskabelse i oprindelseslandene. Samtidigt tages der hensyn til eksterne faktorer gennem samarbejde med oprindelseslande og transitlande. Alle de foranstaltninger, der foreslås af Kommissionen på dette område, gennemgås grundigt for at sikre, at de er i fuld overensstemmelse med de grundlæggende rettigheder og de generelle principper i EU-retten samt med international ret, herunder med hensyn til beskyttelse af flygtninge og menneskerettighedsforpligtelser fastsat i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention. Der lægges særlig vægt på bestemmelser om retssikkerhedsgarantier, familiens enhed og garantier med hensyn til tilbageholdelse og anvendelse af tvangsmidler. Kommissionen fremlægger inden længe en ny meddelelse om illegal immigration, som vil opsummere EU's politik på dette område.

For at kunne bekæmpe menneskehandelen effektivt er der behov for en integreret tilgang, hvormed der tages hensyn til dens globale karakter²⁰, og som tager udgangspunkt i respekten for de grundlæggende menneskerettigheder.

De berørte mennesker og deres behov og rettigheder er i centrum for EU's indsats til bekæmpelse af menneskehandel. Samtidigt er forebyggelsen og bekæmpelsen af menneskehandel et vigtigt led i EU's indsats for at forbedre kontrollen ved og overvågningen af de ydre grænser og for at forbedre bekæmpelsen af ulovlig indvandring. For at forbedre situationen for de personer, der er ofre for menneskehandel, tilskyndes medlemsstaterne i overensstemmelse med EU-lovgivningen desuden til at give tredjelandsstatsborgere, der befinder sig i en sådan situation, og som agter at vidne mod bagmænd inden for menneskehandel, opholdstilladelse og supplerende særlige rettigheder, mens sagsbehandlingen pågår²¹. Kommissionen ønsker i den forbindelse at gøre opmærksom på sit forslag om, at der hurtigst muligt undertegnes FN-protokoller om menneskehandel og menneskesmugling.

EU er interesseret i at udveksle erfaringer med andre berørte lande om bedste praksis i bekæmpelsen af menneskehandel og behandlingen af ofrene herfor.

2.5. Migration og fremme af udvikling

Det anerkendes i stigende grad, at migranterne kan yde et positivt bidrag til udviklingen af deres oprindelseslande. Kommissionen mener, at disse spørgsmål, som for nylig er blevet diskuteret i forskellige internationale forummer, bør indtage en fremtrædende plads i dialogen på højt niveau.

Migranternes pengeoverførsler og deres mulige bidrag til oprindelseslandenes udvikling, den rolle, diasporaerne kan spille, og deres medlemmers bidrag til den økonomiske, sociale og menneskelige udvikling af disse lande eller fremme af cirkulerende migration er blandt de områder, hvor de største gevinster kan høstes i forbindelse med samarbejdet mellem oprindelses- og værtslandene. Omkostningerne ved pengeoverførsler kan f.eks. bedst reduceres, hvis oprindelses- og værtslandene samarbejder. På samme måde er mobiliseringen af diasporaen mest effektiv, hvis der gøres en indsats fra begge sider.

²⁰ "Bekæmpelse af menneskehandel – en integreret strategi og forslag til en handlingsplan", KOM(2005) 514 endelig af 18. oktober 2005.

²¹ Rådets direktiv 2004/81/EF af 29. april 2004.

Kommissionen opsummerede de retningslinjer, den påtænker at anvende på dette område, i en meddelelse, der blev vedtaget den 1. september 2005²². Mens nogle af de retningslinjer, der er omhandlet i dette dokument, kan anvendes ensidigt af EU (f.eks. foranstaltninger til forøgelse af konkurrence og gennemsigtighed på markedet for pengeoverførselstjenesteydelser eller foranstaltninger vedrørende opholdsret), kan de fleste kun tages i brug i samarbejde med de berørte oprindelseslande. Med denne meddelelse foreslår Kommissionen derfor at samarbejde med partnerudviklingslande for at hjælpe dem med at udnytte det potentiale, som migranterne udgør for deres oprindelseslande. Den er klar til at indføje dette mål i sine programmer for udviklingssamarbejde med disse lande, hvis det er hensigtsmæssigt, og der er enighed herom. Der er allerede ydet finansieringsstøtte under AENEAS-programmet, f.eks. gennem støtte til initiativer, der er taget af diaspora-grupper med henblik på at bidrage til den økonomiske og sociale udvikling af deres hjemstavn og for at lette pengeoverførsler med henblik på produktive investeringer og udviklingsinitiativer.

For reelt at kunne drage fordel af disse forbindelser og synergier er det vigtigt at sikre, at kortsigtede foranstaltninger er i overensstemmelse med en langsigtet tilgang og med passende integrering af migrationspolitik og udviklingspolitik. Migrationen indgår i den forbindelse i stigende grad i landestrategidokumenterne og de regionale strategidokumenter, som udgør rammerne for ydelsen af EU-bistand til partnerudviklingslandene. Det har bidraget til at skabe bedre forståelse af migrationen og udviklingsdimensionen og har gjort det muligt for flere udviklingslande at prioritere emner som hjerneflugt eller mobilisering af deres diasporaer i forbindelse med den fremtidige EU-bistand.

Hvis der findes anstændige job, indkomstmuligheder og arbejdsvilkår i hjemlandene samt fred, og hvis presset på miljøet er bæredygtigt, bidrager det desuden til at sikre, at ingen tvinges til at udvandre, fordi de simpelthen ikke har andet valg. Der tages med EU's udviklingspolitik²³ hensyn til disse og andre migrationsskabende faktorer gennem denne politiks bidrag til i partnerskab med udviklingslandene at bekæmpe fattigdom, forebygge konflikter, fremme økonomisk udvikling, handel, menneskerettigheder og god regeringsførelse, beskytte miljøet og til at nå millennium-udviklingsmålene. EU tegner sig for halvdelen af bistanden i verden og har forpligtet sig til at øge bistanden yderligere og herunder forbedre dens kvalitet og effektivitet.

Kommissionen mener, at de grundlæggende problemer, der fører til migration, og den måde, hvorpå andre udviklingsdonorer kan øge deres bidrag til at løse problemerne, bør diskuteres i FN-regi, og det samme gælder de positive sammenhænge og synergier, der findes mellem migrations- og udviklingspolitikker. Kommissionen mener, at de sammenhænge, der findes mellem international migration og udvikling, giver betydelige muligheder for at udbygge udviklingsmålene - selvfølgelig uden at erstatte eller at udgøre et alternativ til den officielle udviklingsbistand.

²² "Migration og udvikling: nogle konkrete retningslinjer", (KOM(2005) 390 endelig). Bilagene til denne meddelelse indeholder flere eksempler på god praksis, der er udviklet i EU-medlemsstaterne og andre steder.

²³ Den Europæiske Konsensus om Udvikling, november 2005.

3. EFTER DIALOGEN PÅ HØJT NIVEAU: VEJEN FREM

Kommissionen har bemærket sig FN-generalsekretariatets forslag om at etablere et permanent forum til deling af erfaringer²⁴ som opfølgning af dialogen på højt niveau. Kommissionens opfattelse er, at dette forum skal være en uformel, frivillig og ikke-bindende proces, der gennemføres i FN-regi, men på initiativ af lande og andre berørte deltagere, og som gør det muligt at udveksle synspunkter og erfaringer vedrørende en række migrationsrelaterede spørgsmål, som har direkte indvirkning på udvikling og kan give positive resultater for alle deltagere i ”migrationskæden” og navnlig i oprindelseslandene.

Kommissionen mener, at de forskellige spørgsmål, der tages op i rapporten, er relevante med henblik på at forbedre forvaltningen af den internationale migration. Den mener imidlertid også, at det foreslåede forum ville have større værdi, hvis arbejdet blev koncentreret om de områder, hvor der er mulighed for at opnå konkrete udviklingsresultater i oprindelseslandene, der er baseret på de faktiske erfaringer i de deltagende lande og organisationer, f.eks.:

- politikker og foranstaltninger, der skal øge migranternes bidrag til oprindelseslandenes udvikling, herunder gennem pengeoverførsler
- politikker og foranstaltninger, der skal forbedre forvaltningen af den økonomiske migration – herunder syd-syd-migrationen – i oprindelseslandenes og værtslandenes fælles interesse
- politikker og aktioner, der skal begrænse hjerneflugt og fremme cirkulerende, midlertidig, sæsonbetinget og virtuel migration
- politikker og foranstaltninger til bekæmpelse af illegal migration og menneskehandel
- samt initiativer, der tager sigte på at opbygge kapaciteten på de nævnte områder.

Kommissionen mener desuden, at det er vigtigt at prioritere en styrkelse af den indsats, der allerede gøres for at forbedre koordineringen mellem de forskellige FN-agenturer og andre internationale organisationer, der er aktive inden for forvaltning af migration. Kommissionen ser i den forbindelse med tilfredshed på, at der på FN-generalsekretariatets initiativ er nedsat en global migrationsgruppe. Den forventer, at der sker en forenkling af de institutionelle rammer, og at der iværksættes en proces med styrket, regelmæssig og gennemsigtig koordinering af de vigtigste internationale organisationers arbejde med migrationsrelaterede spørgsmål og ser gerne, at der informeres yderligere om denne gruppes rolle og arbejde.

4. KONKLUSION

Den internationale migration er blevet et vigtigt emne på det internationale samfunds politikdagsorden, og det vil også være tilfældet inden for den nærmeste overskuelige fremtid. Kommissionen håber, at politisk dialog og udveksling af bedste praksis på internationalt plan inden for rammerne af dialogen på højt niveau vil sætte gang i en proces, der gør det muligt at opnå global konsensus om, hvordan samspillet mellem international migration og udvikling kan forbedres. Den er på den baggrund parat til at spille en aktiv rolle inden for dialogen på højt niveau og bidrage til debatten om den form for opfølgning, der skal finde sted.

²⁴ ”International Migration and Development”, en rapport fra generalsekretariatet.